

POSTANOWIENIE

Dnia 16 września 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Leszek Bosek

w sprawie z odwołania B. L.
od decyzji Prokuratora Generalnego nr [...] z dnia 12 października 2023 r.
w przedmiocie przeniesienia w stan spoczynku,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w
dniu 16 września 2025 r.,
na skutek zażalenia B. L. na postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 4 września
2024 r., sygn. akt I NO 63/23,

odrzuca zażalenie.

[KF]

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 12 października 2023 r. nr [...] Prokurator Generalny przeniósł B. L. z dniem 26 września 2023 r. w stan spoczynku wobec treści orzeczenia komisji lekarskiej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych o trwałej niezdolności do pełnienia obowiązków prokuratora z powodu choroby lub utraty sił (k. 33 akt I NO 63/23).

Od powyższej decyzji B. L. wniósł odwołanie zaskarżając ją „w części dotyczącej daty przeniesienia w stan spoczynku poprzez jej zmianę, lub przekazania jej w tej części do ponownego rozpoznania Prokuratorowi Generalnemu”. Na skutek odwołania B. L., Sąd Najwyższy postanowieniem z dnia 4 września 2024 r., I NO 63/23 odrzucił odwołanie.

Pismem z dnia 16 października 2024 r. B. L. wniósł zażalenie na postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 4 września 2023 r. zarzucając naruszenie przepisów prawa procesowego polegające na odrzuceniu odwołania w przedmiocie przeniesienia w stan spoczynku poprzez wskazanie, że przedmiotowe pismo nie zawiera uchylenia postanowienia, a jedynie zaskarżenie decyzji w części dotyczącej daty przeniesienia w stan spoczynku poprzez jej zmianę lub przekazanie do ponownego rozpoznania Prokuratorowi Generalnemu, podczas gdy logiczna analiza przedmiotowego pisma prowadzi do przeciwnego wniosku, że przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania wiąże się z uchyleniem zaskarżonej decyzji Prokuratora Generalnego. Skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia w całości.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie jako niedopuszczalne podlega odrzuceniu.

Sąd Najwyższy jest właściwy do rozpoznania odwołania od decyzji Prokuratora Generalnego w przedmiocie przeniesienia w stan spoczynku (art. 127 § 1 ustawy z dnia 28 stycznia 2016 r. o prokuraturze (tekst jedn. Dz.U. 2024, poz. 390 ze zm.) w związku z art. 73 § 2 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. Prawo o ustroju sądów powszechnych (tekst jedn. Dz.U. 2024, poz. 334 ze zm.; dalej: „p.u.s.p.”) w związku z art. 70 i 71 p.u.s.p. oraz art. 10 § 1 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym (tekst jedn. Dz.U. 2024, poz. 622, dalej „u.SN”).

Zasadą konstytucyjną Rzeczypospolitej Polskiej jest, że orzeczenia Sądu Najwyższego nie podlegają zaskarżeniu. Wyjątek od zasady musiałby zostać wyraźnie wskazany w Konstytucji RP lub w ustawie (zob. postanowienia Sądu Najwyższego: z 9 marca 2022 r., I NO 15/21 ; z 18 maja 2022 r., I NO 5/22; z 9 kwietnia 2024 r., I NZ 6/24; z 6 września 2023 r., I NZ 7/23; z 27 września 2023 r., I NZ 40/23; z 1 lipca 2025 r., I NZ 31/24). Jednakże przepisy ustawy o prokuraturze ani przepisy ustawy Prawo o ustroju sądów powszechnych nie ustanawiają takiego wyjątku w sprawach o przeniesienie prokuratora w stan spoczynku (por. postanowienie Trybunału Konstytucyjnego z 11 lipca 2000 r.,

K 28/99; uchwała składu całej Izby Pracy, Ubezpieczeń Społecznych i Spraw Publicznych z 12 października 2004 r., III PZP 2/04; postanowienie Sądu Najwyższego z 2 grudnia 2008 r., III SO 13/08).

Również przepisy Kodeksu postępowania cywilnego nie przewidują możliwości wniesienia do Sądu Najwyższego zażalenia na postanowienie Sądu Najwyższego w przedmiocie przeniesienia prokuratora w stan spoczynku. Przepis art. 394¹ k.p.c. określa wyczerpująco katalog orzeczeń, od których przysługuje zażalenie do Sądu Najwyższego. W katalogu tym nie ma postanowienia Sądu Najwyższego o odrzuceniu lub oddaleniu odwołania od decyzji Prokuratora Generalnego przenoszącej prokuratora w stan spoczynku. Jest tak dlatego, że postępowanie przed Sądem Najwyższym w sprawie z odwołania od decyzji Prokuratora Generalnego przenoszącej prokuratora w stan spoczynku zostało ukształtowane jako postępowanie jednoinstancyjne. Podstawy zażalenia na orzeczenie Sądu Najwyższego nie mogą także stanowić przepisy ogólne, tj. art. 394^{1a} i art. 394 k.p.c. (zob. postanowienia Sądu Najwyższego: z 9 kwietnia 2024 r., I NZ 6/24; z 6 września 2023 r., I NZ 7/23; z 27 września 2023 r., I NZ 40/23). Oczywiście jest zatem, że niedopuszczony przez ustawę środek zaskarżenia należało odrzucić.

Sąd Najwyższy dostrzega, że przywołany przez skarżącego wyrok Sądu Najwyższego z dnia 19 lutego 2009 r., sygn. III PO 7/08 mógł uzasadniać oczekiwanie, że odwołanie zostanie rozpoznane merytorycznie. Jednakże w niniejszej sytuacji procesowej Sąd Najwyższy nie ma podstaw prawnych do rozpoznania środka zaskarżenia od orzeczenia Sądu Najwyższego. Do rozpoznania takiego środka w niniejszej sytuacji procesowej konieczna byłaby szczególna podstawa do wznowienia postępowania cywilnego.

Z powyższych względów, Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji.

[KF]

[a.ł.]

